

som imidlertid ligger mange Aar tilbage — at det var umuligt at faae oplyst, hvad en Embedsmand havde i Indtægter, idet han oppebar saadanne fra 4, 5, 6 forskjellige Steder; dette er dog ikke Tilfældet nu. Der ere mig kun meget faa Tilfælde bekendte, i hvilke de Embedsmand, som nu staae opførte paa Budgettet med en Indtægt, tillige oppebare en anden af Staten. Der ere vel 4 eller 5 Poster i det Hele, hvormed dette er Tilfældet; men disse Tilfælde har jeg antaget at være faa vel bekendte, idet Vedkommendes Udnævnelser til de forskjellige Poster er skeet ifølge kongelig Resolution, at jeg ikke har anseet det for passende her at fremkomme dermed; deres Tal er ogsaa meget ringe. Jeg troer ogsaa, at den ærede Taler, som yttrede sig herom, har havt noget ganske Andet for Sie, end det, som foreligger i dette Budget. Indtil denne Finantslov blev udarbejdet, som nu foreligger det høitærede Thing, var det nemlig ofte Tilfældet, at Embedsmand, foruden deres i de aarlige Budgetter opførte reglementerede Gager, nødte Tillæg af en Conto, som hed: Honorar for udført Arbejde i Statens Tjeneste, hvilken Conto beløb 40,000 Rbd., men som nu er bortfalden. De Embedsmand, som havde Tillæg af den Conto, kunde imidlertid ikke fratages disse, fordi de ifølge anstillede Undersøgelser ere grundede i saadanne Bestemmelser, at Regjeringen ikke uden Uretfærdighed har kunnet betage vedkommende Embedsmand dem. De ere altsaa opførte med disse Tillæg, og naar der nu findes saadanne personlige Tillæg i Budgettet, saa hidrører det derfra, at disse tidligere vare skjulte under andre almindelige Contoer; de ere nu indbragte, og lagte til Vedkommendes Gager, saaledes at man kan see, hvad vedkommende Embedsmand have. For imidlertid ikke at trætte det ærede Folkething med en altfor stor Detail, skal jeg ikke nærmere omtale dette nu; men hvis nærmere Oplysninger i denne Henseende maatte begjæres af det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat i Sagen, skal jeg der søge at sammenfatte Alt, hvad der i den Henseende kan siges. Jeg gaaer dernæst over til det Spørgsmaal, den samme ærede Taler, hvis Foredrag jeg her stegede til, rettede til Finantsministeren, om han frem-

deles gav Livsfor sikringsanstalten Tilladelse til at indeholde Decourter i vedkommende Embedsmands Gager, som Uddrag paa Laan af Statskassen. Jeg kan ikke nægte, at det skeer endnu, og jeg troer, at det vilde være et for-gjæves Haab, at den danske Embedsstand nogenstunde skulde komme i en saadan oeconomic Stilling, at den aldeles skulde kunne undvære saadanne Laan; men netop deri, at Livsfor sikringsanstalten maa erkynlige sig hos vedkommende Autoritet, om den giver sit Samtykke til, at der maa indeholdes af Vedkommendes Gage, netop deri ligger megen Garantie for, at det ikke skeer i alt for stor Udstrækning, thi jeg vil spørge om nogen ansvarlig Autoritet vil samtykke i, at der maatte indeholdes mere af en Embedsmands Gage, end man kunde skjonne, at ville være foreneligt med hans Vel. Det vil vistnok være vanskeligt at trække en bestemt Grænse, og i Tvivls tilfælde vil det maaskee være rigtigst at gaa frem med Liberalitet i saa Henseende, men jeg troer dog, at der ligger en Modvægt deri, at Ingen kan faae et saadant Laan af Livsfor sikringsanstalten, uden at den ham foresatte Autoritet har samtykket i, at det maa indeholdes i hans Gage. Jeg gaaer dernæst over til en meget vigtig Side af Finantslov-Udkastet, som er behandlet med særdeles Omhyggelighed af den nysnævnte ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn; det angaaer de separate Fonds. Det er mig meget kjært, at han har givet mig Anledning til mere specielt at omhandle dette Punkt, allerede paa Sagens nærværende Standpunkt, fordi jeg derved kan oplyse ham og det ærede Thing om, at han har gjort sig skyldig i adskillige Bilsfarelser, som man kun kan undgaae ved et mere specielt Kjendskab til de paagældende Forhold, end det let er muligt for en Uindviet at erhverve. En anden æret Taler har ogsaa i det sidst afholdte Møde paaapeget to separate Fonds, som endnu fortere under Finantsministeriet. Det maa være mig tilladt at gjenkalde i Thingets Erindring, at jeg under mit første Foredrag i denne Sag bemærkede, at Finantsministeriet havde ladet sig det være magtpaaliggende at indbringe alle de separate Fonds under Statskassen, med Hensyn til hvilke dette havde været muligt. Der er imidlertid et af disse Fond, som det